

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΛΩΡΙΔΑ

Στον κόσμο των φυτών η Ελλάδα κατέχει σημαντική θέση, γιατί διαθέτει από τις πιο πλούσιες χλωρίδες της Ευρώπης. Η διαπίστωση αυτή είχε γίνει από πολύ παλιά, με αποτέλεσμα η ελληνική χλωρίδα να αποτελέσει αντικείμενο μελέτης από μεγάλο αριθμό ερευνητών και πόλο έλξης φυσιοδιφών και φυσιολατρών διεθνώς. Από το 1785 έως και σήμερα, συνολικά έχουν δημοσιευθεί περισσότερες από 10.000 εργασίες για τα φυτά της Ελλάδας.

Από χλωριδική άποψη στην Ελλάδα απαντούν τρεις βασικές χλωριδικές μονάδες: η **μεσογειακή**, η **ευρωπαϊκή** (ευρασιατική) και η **ιρανοκασπική** (ποντιακή). Η **μεσογειακή χλωρίδα** εμφανίζεται σε μια ευρύτερη ή στενότερη λωρίδα κατά μήκος των ακτών και στα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου Πελάγους.

Η **ευρωπαϊκή χλωρίδα** κυριαρχεί στις ορεινές περιοχές της Κεντρικής και Βόρειας Ελλάδας, χάνοντας έδαφος προς τα νότια. Στοιχεία της **ιρανοκασπικής χλωρίδας** όπως π.χ. η ανατολική οξιά κ.ά. είδη, συναντώνται στη Βορειοανατολική Ελλάδα (Θράκη) και στα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου. Στην Κρήτη απαντούν επίσης ορισμένα στοιχεία της βορειοαφρικανικής χλωρίδας.

Παρόλο που το ελληνικό περιβάλλον δέχτηκε για χιλιάδες έτη την ανθρώπινη επίδραση, περίπου 6.300 είδη φυτών κατάφεραν να επιζήσουν έως σήμερα, δημιουργώντας μια από τις πλουσιότερες χλωρίδες. Εκείνο όμως που αποτελεί **το ιδιαίτερο γνώρισμα της ελληνικής χλωρίδας είναι ο υψηλός αριθμός ενδημικών ειδών**, δηλαδή φυτών που αναπτύσσονται μόνο στην Ελλάδα. Ο ακριβής αριθμός των ενδημικών ειδών της Ελλάδας δεν είναι απόλυτα γνωστός, κυμαίνεται από 750 έως 1.300 είδη. Πολλά ενδημικά είδη έχουν πολύ περιορισμένη εξάπλωση π.χ. σε μια μόνο νησίδα, και συνεπώς είναι πολύ ευαίσθητα σε διαταραχές. Επίσης, 263 είδη θεωρούνται ως "σπάνια" και "απειλούμενα", σύμφωνα με το Κόκκινο Βιβλίο Σπάνιων και Απειλούμενων Ειδών Φυτών.

Η χλωρίδα των κατώτερων φυτών (βρυσόφυτων και περιδοφύτων) της Ελλάδας ελάχιστα έχει μελετηθεί συστηματικά, ενώ επιπλέον 2.000 μύκητες έχουν καταγραφεί έως σήμερα. Εντυπωσιακό είναι το γεγονός ότι η ελληνική χλωρίδα περιέχει σχεδόν το μισό του αριθμού των ειδών, από τον συνολικό αριθμό ειδών όλης της Ευρώπης.

Η ελληνική χλωρίδα στις μέρες μας απειλείται και η διατήρησή της πρέπει να θεωρηθεί ως πρώτη προτεραιότητα. Η απώλεια των ειδών, όταν πρόκειται για ενδημικά και στενόοικα είδη, είναι μη αναστρέψιμη

και οριστική. Η εξαφάνιση ενός είδους δεν είναι μία απώλεια μόνο για τους ειδικούς επιστήμονες και τους φυσιολάτρες, αλλά σημαίνει και μείωση της προσαρμοστικής ικανότητας του έμβιου κόσμου.

Paeonia parnassica / Σκίτσο: Πασχάλης Λουγαλής

Alyssum haudeni / Σκίτσο: Πασχάλης Λουγαλής

Καρπανούλες / Σκίτσο: Πασχάλης Λουγαλής

Λαδανιές, Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

Κρίνο της Θάλασσας, Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

Arisaema, Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Σ. Μπαλάνος

Μανιτάρια, Φωτ. αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ - ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ